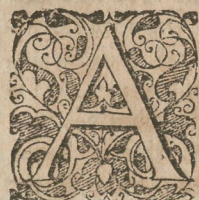

C. B. D.

PRÆLOQVIUM.

Aditus principis sensus, & si quid occultius parat, exquirere, illicitum, anceps; nec ideo assequare; sic non absurde duxit Tacitus. a) Quia enim imperare nihil aliud est quam legitime fallere populum b) Atq; in aula hinc inde regnare videtur Tiberius. c) quis adeo possit esse Lynceus, ut obscuram simulationum & dissimulationum transennam sua acie metiri ac percurrere audeat? Reperimus hic crepundia; sed non è cistellis Plautinis c) deprompta: offert se fucus; ast subtilior purpurisso Solimanni, quo ad fallendos exterorum Legatos faciem illinere solebat: d) Venditur fumus; sed cujus mercatura privatis interdicta. e) Uno verbo, omnis Respublica est instar scenæ & comædiæ. Nam ut in comædia representantur res, quæ nunquam fuere, & personæ tales finguntur, quæ nunquam extiterunt: ita in Rep. quoad res & personas, omnia alia in specie ostenduntur, aliare ipsa sunt. f) In ancipiti igitur hac via expectandus eventus, qui consilia hætenus obscura, ipsi meridiano soli exponit. Is aperiebat tandem civitatibus Græciæ quid vapido sub pectore servasset Philippus: g) nec celabat Romanos, finito bello, quæ Eumenis Regis contra Persen fuissent querelæ h) ostendebat etiam M. Claudio Marcello, quo Cæsaris vergerent consilia. i) Atq; ista eum in finem dicuntur, ut ad discursum historico-politicum de ROMULO fiat præparatio. Siquidem nos non in obscuris rerum adytis macerabimus cogitationes, sed potius ad ea convertemus animum, quæ in apricum ætas dudum protulit FAXIT DEUS FELICITER!

a) Annal. lib. 6. cap. 8. b) Plato de rep. c) Cistell. act. 4 sc. 1. d) Busheq. ep. 1. p. m. 77. e) Boccalin. cent. 2. cap. 65. f) Boxhorn. Institut. Polit. l. 1. cap. 15. explanat. g) Justin. lib. 9. h) Livius lib. 42. i) Sveton. Jul. Cæs. c. 28.

